

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ - ୨)

108 Upanishad (Vol – 2)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ଯୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ସାମାନ୍ୟ ଉପନିଷଦ

(Minor Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଆତ୍ମବୋଧ ଉପନିଷଦ

(Atmabodhohanisat / Atmabodha Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡ଼ାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ଆତ୍ମବୋଧୋପନିଷତ୍ / ଆତ୍ମପ୍ରବୋଧୋପନିଷତ୍ / ଆତ୍ମବୋଧ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥଃ ଆତ୍ମବୋଧୋପନିଷତ୍ ॥

ଶ୍ରୀମନ୍ନାରାୟଣାକାରମଷ୍ଟାକ୍ଷରମହାଶୟମ୍ ।

ସ୍ୱମାତ୍ରାନ୍ନୁଭବାସ୍ତିକମାତ୍ମବୋଧଂ ହରିଂ ଭଜେ ॥

ଓଁ ବାଘ୍ମେ ମନସୀତି ଶାନ୍ତିଃ ॥

ଓଁ ପ୍ରତ୍ୟଗାନନ୍ଦଂ ବ୍ରହ୍ମପୁରୁଷଂ ପ୍ରଣବସ୍ୱରୂପଂ ଅକାର ଭକାରୋ
ମକାର ଇତି ତ୍ର୍ୟକ୍ଷରଂ ପ୍ରଣବଂ ତଦେତଦୋମିତି ।
ୟମୁକ୍ତା ମୁଚ୍ୟତେ ଯୋଗୀ ଜନ୍ମସଂସାରବନ୍ଧନାତ୍ ।
ଓଁ ନମୋ ନାରାୟଣାୟ ଶଙ୍ଖଚକ୍ରଗଦାଧାରାୟ ତସ୍ମାତ୍ ଓଁ ନମୋ ନାରାୟଣାୟେତି
ମନ୍ତ୍ରୋପାସକୋ ବୈକୁଣ୍ଠଭୁବନଂ ଗମିଷ୍ୟତି ।
ଅଥ ଯଦିଦଂ ବ୍ରହ୍ମପୁରଂ ପୁଣ୍ଡରୀକଂ ତସ୍ମାତ୍ତତ୍ତତାତ୍ମମାତ୍ରଂ ଦୀପବତ୍-ପ୍ରକାଶମ୍
ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟା ଦେବକୀପୁତ୍ରୋ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟା ମଧୁସୂଦନଃ ।
ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟଃ ପୁଣ୍ଡରୀକାକ୍ଷୋ ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟା ବିଷ୍ଣୁରତ୍ନତଃ ॥

ସର୍ବଭୂତସ୍ଥମେକଂ ନାରାୟଣଂ କାରଣପୁରୁଷମକାରଣଂ ପରଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ।
ଶୋକମୋହବିନିର୍ମୁକ୍ତୋ ବିଷ୍ଣୁଂ ଧ୍ୟାୟନ୍ନ ସୀଦତି ।
ଦ୍ୱୈତାଦ୍ୱୈତମଭୟଂ ଭବତି ମୃତ୍ୟୋଃ ସ ମୃତ୍ୟୁମାପ୍ନୋତି ଯ ଇହ ନାନେବ ପଶ୍ୟତି ।
ହୃଦ୍‌ସ୍ଥମଧ୍ୟେ ସର୍ବଂ ଯତ୍ତତ୍-ପ୍ରଜ୍ଞାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତମ୍ ।
ପ୍ରଜ୍ଞାନେତ୍ରୋ ଲୋକଃ ପ୍ରଜ୍ଞା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଜ୍ଞାନଂ ବ୍ରହ୍ମ ।
ସ ଏତେନ ପ୍ରଜ୍ଞେନାତ୍ମନାସ୍ଥାଲୋକାଦୁନ୍ନମ୍ୟାମୁଷ୍ମିନ୍‌ସ୍ୱର୍ଗେ ଲୋକେ
ସର୍ବାନ୍-କାମାନାପ୍ନୁୟାତ୍ ମୃତଃ ସମଭବଦମୃତଃ ସମଭବତ୍ ।

ଯତ୍ର ଜ୍ୟୋତିରଜସ୍ରଂ ଯସ୍ମିଂଲ୍ଲୋକେଽଭ୍ୟର୍ହିତମ୍ ।
ତସ୍ମିନ୍ନାଂ ଦେହି ସ୍ୱମାନମୃତେ ଲୋକେ ଅକ୍ଷତେ ଅରୁ୍ୟତେ ଲୋକେ ଅକ୍ଷତେ ଅମୃତତ୍ୱଂ ଚ
ଗଚ୍ଛତ୍ୟାଂ ନମଃ ॥ ୧॥

ପ୍ରଗଳିତନିଜମାୟୋଽହଂ ନିସ୍ତୁଲଦୃଶିରୂପବସ୍ତୁମାତ୍ରୋଽହମ୍ ।
ଅସ୍ତମିତାହଂତୋଽହଂ ପ୍ରଗଳିତଜଗଦୀଶଜୀବଭେଦୋଽହମ୍ ॥ ୧॥

ପ୍ରତ୍ୟଗଭିନ୍ନପରୋଽହଂ ବିଧୂସ୍ତାଶେଷବିଧିନିଷେଧୋଽହମ୍ ।
ସମୁଦସ୍ତାଶ୍ରମିତୋଽହଂ ପ୍ରବିତତସୁଖପୂର୍ଣ୍ଣସଂବିଦେବାହମ୍ ॥ ୨॥

ସାକ୍ଷ୍ୟନପେକ୍ଷୋଽହଂ ନିଜମହିମ୍ନି ସଂସ୍ଥୋଽହମଚଲୋଽହମ୍ ।
ଅଜରୋଽହମବ୍ୟୟୋଽହଂ ପକ୍ଷବିପକ୍ଷାଦିଭେଦବିଧୁରୋଽହମ୍ ॥ ୩॥

ଅବବୋଧୈକରସୋଽହଂ ମୋକ୍ଷାନନ୍ଦୈକସିନ୍ଧୁରେବାହମ୍ ।
ସୁକ୍ଷ୍ମୋଽହମକ୍ଷରୋଽହଂ ବିଗଳିତଗୁଣଜାଲକେବଲାତ୍ମାଽହମ୍ ॥ ୪॥

ନିସ୍ତୈଗୁଣ୍ୟପଦୋଽହଂ କୁକ୍ଷିସ୍ଥାନେକଲୋକକଲନୋଽହମ୍ ।
କୃତସ୍ଥଚେତନୋଽହଂ ନିଷ୍ପ୍ରିୟଧାମାହମପ୍ରତର୍କ୍ୟୋଽହମ୍ ॥ ୫॥

ଏକୋଽହମବିକଲୋଽହଂ ନିର୍ମଲନିର୍ବାଣମୂର୍ତ୍ତିରେବାହମ୍ ।
ନିରବୟୋଽହମଜୋଽହଂ କେବଲସନ୍ନାତ୍ରସାରଭୂତୋଽହମ୍ ॥ ୬॥

ନିରବଧିନିଜବୋଧୋଽହଂ ଶୁଭତରତାବୋଽହମପ୍ରଭେଦ୍ୟୋଽହମ୍ ।
ବିଭୂରହମନବଦ୍ୟୋଽହଂ ନିରବଧିନିଃସୀମତତ୍ତ୍ୱମାତ୍ରୋଽହମ୍ ॥ ୭॥

ବେଦ୍ୟୋଽହମାଗମାନ୍ତୈରାଚ୍ୟାଃ ସକଲଭୁବନଦୃଦ୍ୟୋଽହମ୍ ।
ପରମାନନ୍ଦଘନୋଽହଂ ପରମାନନ୍ଦୈକଭୂମରୂପୋଽହମ୍ ॥ ୮॥

ଶୁଦ୍ଧୋଽହମଦ୍ବୟୋଽହଂ ସଂତତଭାବୋଽହମାଦିଶୂନ୍ୟୋଽହମ୍ ।
ଶମିତାନ୍ତ୍ରୀତୟୋଽହଂ ବଦ୍ଧୋ ମୁକ୍ତୋଽହମଦ୍-ଭୂତାତ୍ମାହମ୍ ॥ ୯॥

ଶୁଦ୍ଧୋଽହମାନ୍ତ୍ରୋଽହଂ ଶାଶ୍ୱତବିଜ୍ଞାନସମରସାତ୍ମାହମ୍ ।
ଶୋଧିତପରତତ୍ତ୍ୱୋଽହଂ ବୋଧାନନ୍ଦୈକମୂର୍ତ୍ତିରେବାହମ୍ ॥ ୧୦॥

ବିବେକଯୁକ୍ତିବୁଦ୍ଧ୍ୟାହଂ ଜାନାନ୍ୟାତ୍ମାନମଦ୍ଭୟମ୍ ।
ତଥାପି ବନ୍ଧମୋକ୍ଷାଦିବ୍ୟବହାରଃ ପ୍ରତୀୟତେ ॥ ୧୧॥

ନିବୃତ୍ତୋଽପି ପ୍ରପଞ୍ଚୋ ମେ ସତ୍ୟବଦ୍-ଭାତି ସର୍ବଦା ।
ସର୍ପାଦୌ ରଞ୍ଜୁସତ୍ତ୍ୱେବ ବ୍ରହ୍ମସତ୍ତ୍ୱେବ କେବଲମ୍ ।
ପ୍ରପଞ୍ଚାଧାରରୂପେଣ ବର୍ତ୍ତତେତୋ ଜଗନ୍ନ ହି ॥ ୧୨॥

ୟଥେକ୍ଷୁରସସଂବ୍ୟାପ୍ତା ଶର୍କରା ବର୍ତ୍ତତେ ତଥା ।
ଅଦ୍ଭୟବ୍ରହ୍ମରୂପେଣ ବ୍ୟାପ୍ତୋଽହଂ ବୈ ଜଗନ୍ନୟମ୍ ॥ ୧୩॥

ବ୍ରହ୍ମାଦିକୀଟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତଃ ପ୍ରାଣିନୋ ମୟି କଲ୍ଲିତଃ ।
ବୁଦ୍ଧୁଦାଦିବିକାରାନ୍ତସ୍ତରଙ୍ଗଃ ସାଗରେ ଯଥା ॥ ୧୪॥

ତରଙ୍ଗସ୍ଥଂ ଦ୍ରବଂ ସିନ୍ଧୁର୍ନ ବାଞ୍ଛତି ଯଥା ତଥା ।
ବିଷୟାନନ୍ଦବାଞ୍ଛା ମେ ମା ଭୂଦାନନ୍ଦରୂପତଃ ॥ ୧୫॥

ଦାରିଦ୍ର୍ୟାଶା ଯଥା ନାସ୍ତି ସଂପନ୍ନସ୍ୟ ତଥା ମମ ।
ବ୍ରହ୍ମାନନ୍ଦେ ନିମଗ୍ନସ୍ୟ ବିଷୟାଶା ନ ତଦ୍-ଭବେତ୍ ॥ ୧୬॥

ବିଷଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱାଽମୃତଂ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ବିଷଂ ତ୍ୟଜତି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
ଆତ୍ମାନମପି ଦୃଷ୍ଟ୍ୱାହମନାତ୍ମାନଂ ତ୍ୟଜାମ୍ୟହମ୍ ॥ ୧୭॥

ଘଟାବତ୍ତାପକୋ ଭାନୁର୍ଦ୍ଧନାଶେ ନ ନଶ୍ୟତି ।
ଦେହାବତ୍ତାପକଃ ସାକ୍ଷୀ ଦେହନାଶେ ନ ନଶ୍ୟତି ॥ ୧୮॥

ନ ମେ ବନ୍ଧୋ ନ ମେ ମୁକ୍ତିର୍ନ ମେ ଶାସ୍ତ୍ରଂ ନ ମେ ଗୁରୁଃ ।
ମାୟାମାତ୍ରବିକାସତ୍ତ୍ୱାନାୟାତୀତୋଽହମଦୃୟଃ ॥ ୧୯॥

ପ୍ରାଣାଶ୍ୱଳନ୍ତ ତଦ୍ଭର୍ମେଃ କାମୈର୍ବା ହନ୍ୟତାଂ ମନଃ ।
ଆନନ୍ଦବୁଦ୍ଧିପୂର୍ଣ୍ଣସ୍ୟ ମମ ଦୁଃଖଂ କଥଂ ଭବେତ୍ ॥ ୨୦॥

ଆତ୍ମାନମଞ୍ଜିସା ବେଦ୍ମି କ୍ୱାପ୍ୟଜ୍ଞାନଂ ପଲ୍ଲାୟିତମ୍ ।
କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱମଦ୍ୟ ମେ ନଷ୍ଟଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟଂ ବାପି ନ କୃଚିତ୍ ॥ ୨୧॥

ବ୍ରାହ୍ମଣ୍ୟଂ କୁଲଗୋତ୍ରେ ଚ ନାମସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟଜାତୟଃ ।
ସ୍ଥୂଳଦେହଗତା ଏତେ ସ୍ଥୂଳାଦ୍-ଭିନ୍ନସ୍ୟ ମେ ନହି ॥ ୨୨॥

କ୍ଷୁଦ୍ରିପାସାନ୍ଧ୍ୟବାପିର୍ଯକାମକ୍ରୋଧାଦୟୋଽଗିଲାଃ ।
ଲିଙ୍ଗଦେହଗତା ଏତେ ହ୍ୟଲିଙ୍ଗସ୍ୟ ନ ସନ୍ତି ହି ॥ ୨୩॥

ଜତତ୍ତ୍ୱପ୍ରିୟମୋଦତ୍ତଧର୍ମାଃ କାରଣଦେହଗାଃ ।
ନ ସନ୍ତି ମମ ନିତ୍ୟସ୍ୟ ନିର୍ବିକାରସ୍ୱରୂପିଣଃ ॥ ୨୪॥

ଭଲୁକସ୍ୟ ଯଥା ଭାନୁରନ୍ଧକାରଃ ପ୍ରତୀୟତେ ।
ସ୍ୱପ୍ନକାଶେ ପରାନନ୍ଦେ ତମୋ ମୃଦସ୍ୟ ଜାୟତେ ॥ ୨୫॥

ଚକ୍ଷୁର୍ଦୃଷ୍ଟିନିରୋଧେଽଭୈଃ ସୂର୍ଯ୍ୟୋ ନାସ୍ତୀତି ମନ୍ୟତେ ।
ତଥାଽଜ୍ଞାନାବୃତୋ ଦେହୀ ବ୍ରହ୍ମ ନାସ୍ତୀତି ମନ୍ୟତେ ॥ ୨୬॥

ଯଥାମୃତଂ ବିଷାଦ୍-ଭିନ୍ନଂ ବିଷଦୋଷୈର୍ନ ଲିପ୍ୟତେ ।
ନ ସ୍ଫୁଗାମି ଜତାଦ୍-ଭିନ୍ନୋ ଜତଦୋଷାପ୍ରକାଶତଃ ॥ ୨୭॥

ସ୍ଵଚ୍ଛାପି ଦୀପକଶିକା ବହୁଲଂ ନାଶୟେତ୍ତମଃ ।
ସ୍ଵଲ୍ଲୋଽପି ବୋଧୋ ନିବିଡ଼ଂ ବହୁଲଂ ନାଶୟେତ୍ତମଃ ॥ ୨୮॥

କାଳତ୍ରୟେ ଯଥା ସର୍ପୋ ରଞ୍ଜୋ ନାସ୍ତି ତଥା ମୟି ।
ଅହଂକାରାଦିଦେହାନ୍ତଂ ଜଗନ୍ନାସ୍ତ୍ୟହମଦୃୟଃ ॥ ୨୯॥

ଚିତ୍ରପଦ୍ମାନ୍ ମେ ଜାତ୍ୟଂ ସତ୍ୟପଦ୍ମାନ୍ନାନୃତଂ ମମ ।
ଆନନ୍ଦପଦ୍ମାନ୍ ମେ ଦୁଃଖମଜ୍ଜାନାଦ୍-ଭାତି ସତ୍ୟବତ୍ ॥ ୩୦॥

ଆତ୍ମପ୍ରବୋଧୋପନିଷନ୍ମୁହୂର୍ତ୍ତମୁପାସିତ୍ବା ନ ସ ପୁନରାବର୍ତ୍ତତେ ନ
ସ ପୁନରାବର୍ତ୍ତତ ଇତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥

ଓଁ ବାତ୍ସେ ମନସୀତି ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ଆତ୍ମବୋଧୋପନିଷସ୍ତମାପ୍ତା ॥

